

Antígona

Salvador Espriu

Antígona

CREONT

Prou sabies que et destinava al meu fill, i m'obligues, en canvi, a lliurar-te a la mort. Amb quin dolor, si ho volies comprendre, amb quin punyent i profundíssim dolor! Però aquesta ha estat la teva estranya tria: sigui.

TIRÈSIAS

No sents com t'envolta una reprovació glaçada, rei? Si algú ja diu que el teu consell ha perdut els antics dinastes, tothom afegirà que la teva llei va enfonsar Tebes.

EURIDICE

Tingues llàstima d'Antígona.

ISMENE

Compadeix-te de nosaltres.

(CREONT vacil·la.)

CREONT

(Als consellers.) Què aconselleu?

EL LÚCID CONSELLER

(Al seu amic.) Em reservaré el que penso i et recomano que facis el mateix. Els altres ratificaran la condemna d'Antígona.

CREONT

(De nou als consellers.) Què aconselleu? Un exigeixo una clara resposta.

CONSELLER SEGON

Planyo Antígona i la seva sort, però no pots exceptuar ningú d'obeir les lleis.

CONSELLER QUART

Honora la voluntat dels caiguts per Tebes.

CONSELLER TERCER

No salvaràs aquesta dona.

CONSELLER PRIMER

No et pots sentir misericordiós amb qui atrau contra tu els partidaris de Polinices.

ANTÍGONA

(Amb una suprema dignitat.) Tan sols tu gosaries acusar-me d'aquest crim, del qual no ignores que

sóc ben innocent. La meva sang m'ordenava d'arrencar aquell cos de la profanació, però no pertorbaré la pau de Tebes, tan necessària. (A TIRÈSIAS.) *Que les teves prediccions no s'acompleixin. (Als consellers, en general.)* Calmeu el poble i que torni a les cases, que cadascú torni a casa. No sé si moro justament, però sento que moro amb alegria. Privada de la llum, en una lenta espera, recordaré fins al darrer moment la ciutat. Recordaré els carrers, la font, els camps, el riu, aquest cel. Que la maledicció s'acabi amb mi i que el poble, oblidant el que el divideix, pugui treballar. Que pugui treballar, i tant de bo que tu, rei, i tots vosaltres el vulgueu i el sapiguen servir.

(ANTÍGONA calla i camina després, amb EUMOLP, enmig de guardes, cap al seu destí. CREONT encapçala la sortida de tots els personatges. Queden ressagats EL LÚCID CONSELLER i el seu amic.)